

bolestno koprnenje po domu in domačih, izpodkopal je našemu umetniku zdravje. Na nekem izletu spomladi l. 1889. se je močno prehladil, in tedaj se ga je prijela smrtna bolezen — vročina. Najboljši zdravniki v Kaiserslauternu so poskušali svojo umetnost, a človeška pomoč je bila neuspešna. Dne 25. aprila leta 1889. je prejemši sv. zakramente za umirajoče mirno zaspal; njegov najmlajši brat Lojze mu je zatisnil oči.

Pokopali so ga dne 27. aprila 1889 na pokopališču v Kaiserslauternu. Sprevod je bil veličasten. Ravnatelj umetno-obrtniškega muzeja, Karl Spatz, je imel nagrobni govor. Sklenil je z besedami:

In Ostlands Süd die Wiege stand,
In deutscher Erd' sein Grab er fand,
Deutsche Treu' und deutsche Lieb fürdab
Schirmt im deutschen Land dein frühes Grab.

Nun schlaf in stiller Ruh',
Nur Lorbeer deckt dich zu!¹⁾

¹⁾ T. j.: Na avstrijskem jugu mu je stala zibelka — V nemški zemlji je našel grob —

Naše črtice bi bile nepopolne, ko bi ne označili naposled ob kratkem nravi umetnikove. Janez Šubic je bil vseskozi blaga duša, odkritosrčen in požrtvovalen prijatelj, najboljši sin in navdušen domoljub; v družbi je bil prejšnja leta vesel in dobrovoljen, a pozneje, ko mu je bil umrl oče, in ga je mučilo koprnenje po domu, postajal je tudi v veseli družbi rad otožen in žalosten. Za svojo umetnost je bil vnet z dušo in telesom, slike je izdeloval vedno z veliko natančnostjo in vestnostjo. Čuditi se moramo, kako je mogel ustvariti toliko proizvodov. Bil je res pravi umetnik.

Dasi je živel malo časa, umrl je star 38 let, vendar je podal domovini svoji in posebej njenim cerkvam lepe slike; a tudi med tujci je bil v slavo naši domovini, katera mu bode zato hranila hvaležen spomin.

Nemška zvestoba in nemška ljubezen ti bode znanprej varovala tvojo zgodnjo gomilo. — Spavaj in mirno počivaj — Le lavorika te pokriva!

Janeza Šubica »Karnijolija« v ljubljanskem Rudolfinumu.